

MODTAGET I UDENRIGSMINISTERIET/EU-SEKRETARIATET

DEN 4 marts 2003

Departementet

18. februar 2003

8.kontor

J.nr 8. 2003-639-0001

Notat til Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens begrundede udtalelse af 30. oktober 2002 vedrørende manglende opkrævning af told i forbindelse med transaktioner vedrørende indførsel i Fællesskabet af materiel til fremstilling af containere.

Kommissionen har i skrivelse af 30. oktober 2002 fremsendt en begrundet udtalelse, hvori den anmoder den danske regering om at overdrage den et beløb på 18 687 475 DKK samt morarenter fra den 27. juli 2000, idet den finder, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 94/728 og EF-traktatens artikel 10 ved ikke at have overdraget Kommissionen det pågældende beløb.

Sagen vedrører en virksomhed, som i 1990 i forbindelse med fabrikens etablering anmodede om bevilling til toldlempelse for varer til særligt anvendelsesformål (end-use). De materialer, der ønskedes omfattet skulle anvendes til fremstilling af skibscontainere. Toldmyndighederne fandt, at de omhandlede skibscontainere var bestemt som udstyr eller udrustning til skibe og udstedte en bevilling til toldlempelse for varer til særligt anvendelsesformål (end-use).

Kommissionens kontrollører tilkendegav ved et senere kontrolbesøg, at containerne efter deres opfattelse ikke opfyldte betingelserne for at kunne henføres under den omhandlede toldlempelsesordning, og bevillingen burde tilbagekaldes. De danske myndigheder var ikke enige med kontrollørerne, idet der var tale om specielle containere til brug i specialbyggede containerskibe, hvor de erstatter de traditionelle lastrum.

På grund af uoverensstemmelsen, anmodede de danske

toldmyndigheder om at få behandlet spørgsmålet om rækkevidden af end-use bestemmelserne i Toldkodeksudvalgets toldlempelsesgruppe. Samtidig underrettede man bevillingshaveren om Kommissionens holdning til den gennemførte forvaltningsakt, og at der med virkning fra 1. januar 1998 opstod toldskyld ved indførsel af de omhandlede materialer.

Virksomheden søgte herefter om en bevilling til aktiv forædling. Efter denne alternative løsning kunne den fortsat indføre materialer til fremstilling af skibscontainere toldfrit, da containerne udføres ved levering til containerskibe. Med virkning fra 3. februar 1998 er bevillingen til end-use bortfaldet og erstattet af en bevilling til aktiv forædling.

Spørgsmålet om fortolkningen af den omhandlede toldlempelsesbestemmelse har imidlertid ikke været forelagt toldlempelsesgruppen, som henhører under Kommissionens GD for beskatning og toldunion (TAXUD).

Kommissionen fastholder i den begrundede udtalelse, at de danske myndigheder har overtrådt Fællesskabsretten ved at udstede en bevilling til toldlempelse for varer, der var bestemt til særlige anvendelsesformål dvs. til udstyr i skibe, og at de ved at undlade at tilbagekalde bevillingen har forhindret, at der opstod toldskyld.

Efter Kommissionens opfattelse er Danmark finansielt ansvarlig for denne formindskelse af de egne indtægter, som er opstået på grund af de danske myndigheders administrative fejl.

Regeringen erkendte i besvarelsen af åbningsskrivelsen, på baggrund af drøftelserne med Kommissionens DG TAXUD, at toldbestemmelserne er blevet fortolket for vidtgående. I erkendelse heraf, anmodede de danske toldmyndigheder i brev af 6.maj 2002 Kommissionen om undladelse af efterfølgende bogføring i medfør af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), idet handlingen måtte betragtes som en myndighedsfejl, som debitor ikke kunne have opdaget.

Kommissionens GD TAXUD meddelte herefter i brev af 6. juni 2002,

at der manglede visse oplysninger i sagen, og at den ikke kunne behandle sagen på det foreliggende grundlag. Det blev yderligere oplyst, at det måtte forventes, at Kommissionen ville afvise at behandle sagen efter toldkodeksens artikel 220, eftersom der ikke var opstået nogen toldskyld, idet den udstedte end-use bevilling havde været gyldig i hele perioden indtil tilbagekaldelsen den 3. februar 1998, hvor den blev erstattet af en bevilling til aktiv forædling. De danske myndigheder har derfor på denne baggrund hjemkaldt sagen fra Kommissionens GD TAXUD.

Da tilbagekaldelsen af end-use bevillingen skete med virkning fra underretningen af debitor den 3. februar 1998, er det således med urette, at Kommissionens GD Budget påstår, at de danske myndigheder har overtrådt toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b) ved ikke at have forelagt sagen for Kommissionen.

I svarudkastet afviser regeringen, at den ukorrekte anvendelse af end-use bestemmelserne skulle have medført et finansielt ansvar for Danmark. Hertil kommer at fejlen ikke har medført noget finansielt tab for Fællesskabet.

Med hensyn til spørgsmålet om finansielt ansvar henviser regeringen i svarudkastet til sit svarskrift på Kommissionens stævning af 7. november 2002, hvor den har afvist, at medlemsstaterne skulle have et finansielt ansvar for myndighedernes administrative fejl i forbindelse med opkrævningen af egne indtægter. Begrundelsen er, at den gældende EU-ret hverken udtrykkeligt eller indirekte indeholder et princip om, at medlemsstaterne over for Fællesskabet er finansielt ansvarlig for tab, der opstår som følge af, at egne indtægter ikke kan opkræves hos virksomhederne på grund af myndighedsfejl.

I svarudkastet argumenteres for, at den pågældende virksomhed hele tiden havde opfyldt betingelserne for at kunne indføre de pågældende materialer toldfrit efter proceduren for aktiv forædling. Hvis virksomheden havde haft kendskab til, at den anvendte end-use procedure var ukorrekt, ville den have kunnet benytte sig af den alternative procedure med henblik på at kunne indføre varerne toldfrit, hvilket den også gjorde, da den blev gjort bekendt med, at der var problemer med end-use bevillingen. Bevillingen til aktiv forædling ville

blot være blevet udstedt på et tidligere tidspunkt, hvorfor der alligevel ikke ville være opstået toldskyld.

Endelig argumenteres der i svaret for, at Fællesskabet ikke har lidt nogen finansiell skade som følge af de danske myndigheders fejlagtige anvendelse af todbestemmelserne, idet begge procedurer kræver specifik regnskabsførelse, hvorefter det er muligt successivt at følge produktionen, og materialerne ville ikke kunne anvendes til andre formål end til fremstilling af de omhandlede skibscontainere. Kommissionens påstand om at Fællesskabet har lidt et tab er derfor meget formalistisk.

Regeringen afviser således i svaret at imødekomme Kommissionens anmodning, fordi der ikke er hjemmel hertil, og fordi Fællesskabet ikke har lidt noget tab som følge af myndighedsfejlen.